

[Alfred Jensen.]

fremSAT et Lovforslag om Arbejdstidsnedsættelse. Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen ønskede en Arbejdstidslov, men jeg mener, at naar vi i Øjeblikket taler om en Arbejdstidslov, kan den kun sættes i Forbindelse med en Nedsættelse af Arbejdstiden til 40 Timer ugentlig. Det maa absolut være den Maade, vi skal gaa frem paa for at begrænse Arbejdsløsheden, for at skaffe Arbejde til flere Hænder, for at skaffe ordnet Økonomi i mange af de Tusinder af arbejdsløses Hjem. Og naar vi er Tilhængere af, at der gaas frem paa den Maade, maa vi fortsat vende os ikke alene mod dem, der gaar imod de paatænkte Foranstaltninger i denne Retning, men ogsaa mod dem, der søger at forhindre, at Forslagene fremsættes og gennemføres.

Schrøder: Efter at den højtærede Minister og mit Partis ærede Ordfører har udtalt sig om det foreliggende Lovforslag, er der ingen Anledning for mig til videre at beskæftige mig med det, men i den Forelæggelsestale, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen holdt i Oktober Maaned, forekom der et Citat, som jeg med den ærede Formands Tilladelse vil oplæse. Det lyder saaledes: „,Typografisk Tidsskrift“ af 3. September d. A. skriver, at Loven om Forbud mod Overarbejde er gennem hele sin Tendens beskæmmende for de organiserede Arbejdere, fordi den er saa klassebestemt.“

Det er nu ikke „Typografisk Tidsskrift“, men „Typograf-Tidende“, der er Tale om, og jeg konstaterer, at Citatet er rigtigt, det har staaet i „Typograf-Tidende“. Men naar nu det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen er saa jublende glad over denne Udtalelse og tager sig den til Indtægt, maa jeg alligevel bedrøve ham en lille Smule. Det er i Grunden Synd, for jeg kan ellers godt lide det ærede Medlem, det kan man ikke lade være med. Men jeg maa altsaa sige, at denne Udtalelse staaer for vedkommende Indsenders egen Regning og ikke for Organisationens eller Fagbladets. Vi har fra Arilds Tid haft den Ordning inden for vort Blad, at der er frit Ordskifte. Der vil altid i en stor Organisation være enkelte Originaler, og disse Originaler faar Lov til at udtale sig, og somme Tider faar de Svar og somme Tider ikke, akkurat ligesom det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen. Men i øvrigt, i dette Tilfælde er der blevet svaret paa disse Udtalelser, og jeg kan dør henvise til Artikler, der ikke alene har staaet i „Typograf-Tidende“, men ogsaa for en hel Dels Vedkommende er blevet citeret rundt omkring i Dagspressen i November 1937.

Der er ingen Utilfredshed inden for vort Fag med denne Lov, tværtimod. Det ligger saaledes, at da Loven blev gennemført, kalkulerede jeg Nedgangen i de arbejdsløses Tal til at skulle blive ca. en Snøs Procent, og jeg kan i dette Øjeblik sige — endskønt det er vanskeligt bestemt at paavise, om en Mand, der gaar i Beskæftigelse, kommer det som Følge af denne Lov eller vilde være kommet det alligevel —, at jeg i hvert Tilfælde er paa den sikre Side, naar jeg siger, at Nedgangen bliver langt over 20 pCt., at der bliver en Formindskelse af langt over en Fjerdedel i de arbejdsløses Tal.

Naar dette er Tilfældet, staaer det saaledes for i hvert Fald de rettænkende Arbejdere, at selv om denne eller hin skulde miste noget af sin Indtægt, vil han i hvert Fald som god Kammerat og Kollega ikke kunne staa afvisende over for det Spørgsmaal: Hvis du nu var en af dem, der gik i Arbejde, vilde du saa ikke være glad for det? Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, hvis det var ham, der gik ude paa Gaden og saa de andre arbejde baade Nat og Dag, vilde være glad, hvis deres Arbejde blev mindsket noget, saaledes at han selv fik fat i et Arbejde.

I øvrigt skyldes en Del af den Utilfredshed, som jeg har mærket rundt omkring paa Møder i Landet baade blandt mine Kolleger og blandt andre Arbejdere, nærmest, at Loven ikke er vidtrækkende nok, og skyldes ikke, at Loven er blevet gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen udtalte sig om, at der ogsaa inden for det radikale Parti var Folk, der var utilfredse med Loven. Ja, der kan altid være en eller anden, der er utilfreds med en Lov. Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen var yderst elskværdig over for den radikale Politiker, der havde udtalt sig i „Politiken“, og bevarer, det er ogsaa en rar Mand. Han er ogsaa en praktisk Mand, han er nemlig praktisk udøvende Bogtrykker, og jeg tror, at det i Artiklen nok saa meget er Bogtrykkeren, der taler, som den radikale Politiker. Naar Bogtrykkeren Valdemar Pedersen er saa ivrig Modstander af denne Lov, synes jeg ikke, det kan være rigtigt, hvad der staaer i det Citat, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen fremførte, at det er en Lov, der vender sig mod Arbejderne, for hvis det var en Lov, der vendte sig mod Arbejderne og var til Gavn for Arbejdsgiverne, er jeg ikke saa helt sikker paa, at Bogtrykkerne eller andre Arbejdsgivere vilde ivre saa stærkt imod den.